

Janusz Korczak
(1878-1942)

Janusz Korczak, właściwie Henryk Goldszmit, urodził się 22 lipca 1878 roku w Warszawie w rodzinie żydowskiej. Był wybitnym pediatrą, pisarzem, pedagogiem i działaczem społecznym, znanym przede wszystkim z pracy z dziećmi oraz z wyjątkowego podejścia do ich wychowania. Korczak był również autorem wielu książek dla dzieci, które do dziś cieszą się dużym uznaniem.

Korczak ukończył studia medyczne na Uniwersytecie Warszawskim i uzyskał tytuł lekarza. Już w czasie studiów zainteresował się problematyką dziecięcą i pedagogiką. W 1905 roku rozpoczął pracę w Domu Sierot, który prowadził na warszawskim Żoliborzu. Dom Sierot był placówką dla dzieci osieroconych i zaniedbanych, gdzie Korczak wprowadził nowatorskie metody wychowawcze, podkreślające szacunek dla dziecka, jego indywidualność oraz potrzebę uczestnictwa w podejmowaniu decyzji dotyczących własnego życia.

Korczak był pionierem w dziedzinie praw dziecka. W 1919 roku opublikował "Prawo dziecka do szacunku", w którym postulował, że dzieci powinny być traktowane z godnością i zrozumieniem, a ich prawa powinny być respektowane. Jego podejście do wychowania oparte było na miłości, empatii i zaufaniu, a nie na karach i przymusie. Korczak wierzył, że dzieci są pełnoprawnymi członkami społeczeństwa i zasługują na szacunek i zrozumienie.

W 1934 roku Korczak założył własną szkołę, w której realizował swoje ideały pedagogiczne. W szkole tej dzieci miały możliwość uczestniczenia w życiu społecznym oraz podejmowania decyzji dotyczących własnego nauczania i życia. Korczak był również autorem wielu książek, zarówno dla dzieci, jak i dla dorosłych, w których poruszał tematy związane z wychowaniem i psychologią dzieci.

Niestety, historia Janusza Korczaka ma tragiczny finał. W czasie II wojny światowej, po wybuchu Holokaustu, Korczak i jego podopieczni zostali uwięzieni w warszawskim getcie. Mimo propozycji ocalenia, Korczak zdecydował się pozostać z dziećmi, które opiekował się przez całe swoje życie. 6 sierpnia 1942 roku, wraz z grupą dzieci, został deportowany do obozu zagłady w Treblince, gdzie zginął.

Janusz Korczak pozostawił po sobie ogromne dziedzictwo w postaci swoich książek i idei pedagogicznych, które wciąż inspirują nauczycieli i wychowawców na całym świecie. Jego życie i praca są symbolem poświęcenia dla dzieci i walki o ich prawa, a jego postać jest pamiętana jako jeden z największych orędowników dziecięcej godności i szacunku. W 1992 roku UNESCO ogłosiło rok 1992 Rokiem Janusza Korczaka, a jego idee są wciąż aktualne i ważne w dzisiejszym świecie.

„Dziecko ma prawo być sobą.
Ma prawo do popełniania błędów.
Ma prawo do własnego zdania.
Ma prawo do szacunku.
Nie ma dzieci - są ludzie”.

